

Beretning fra Hanne, der er sponsor for Moise og Paulina:

Mit møde med Moise

Jeg var utrolig spændt på mødet med Moise og også lidt nervøs. Da han havde fået at vide, at jeg var damen, der sendte penge til ham, gjorde han stramt honnør, tog min hånd og kyssede den.

Jeg gav ham ved samme lejlighed et uldent halstørklæde, et par sokker og min afdøde mands dejlige varme morgenkåbe, og forklarede ham, at den var til indendørs brug.

Da jeg senere på dagen mødte ham, da han var ude at gå tur, gjorde han igen honnør og løftede sin hånd og jeg løftede min, og vore hænder mødtes. Hans hånd sagde: "Dejlig dame" og min sagde: "Glad mand".

Vi gjorde ikke holdt. Kun to skridt blev taget i et langsomt tempo. Da vi senere besøgte Moise og hans søster Paulina, ja, da stod Paulina i min mands morgenkåbe ude i en søle i haven og lavede deres middagsmad.

Hun havde små snøresko på uden snører, og jeg havde heldigvis mine knaldrøde gummistøvler med, så vi fik hende til at tage skoene af, og så fik hun mine gummestøvler på. Bagefter kunne vi se, at det var to venstresko, som hun havde haft på. Inden vi forlod stedet den allersidste dag arvede hun også mine sportssko. De var våde og lugtede af kolort, så jeg ville have kasseret dem ved hjemkomsten.

Skoene var kun et år gamle, så Paulina var godt tilfreds med dem, skyndte sig ind og tog dem på og var derefter klar til fotografering. Moise og Paulina rakte ved afskeden hænderne i vejret og takkede Gud for, at han havde sendt os den lange vej ned til ham for at hjælpe dem. Til sidst skulle han på kortet lige se, hvilke lande vi skulle køre igennem. Og hans viden om landene i Europa var imponerende.

Moses og Paulina fik sat nyt glas i to vinduer, der var revnede og med et mindre hul i, og der ville blive lavet mulighed for at Paulina kunne lave maden inde i huset. Det var en meget stor oplevelse at møde dem. En pragtfuld mand og hans dejlige søster.

Hanne.

